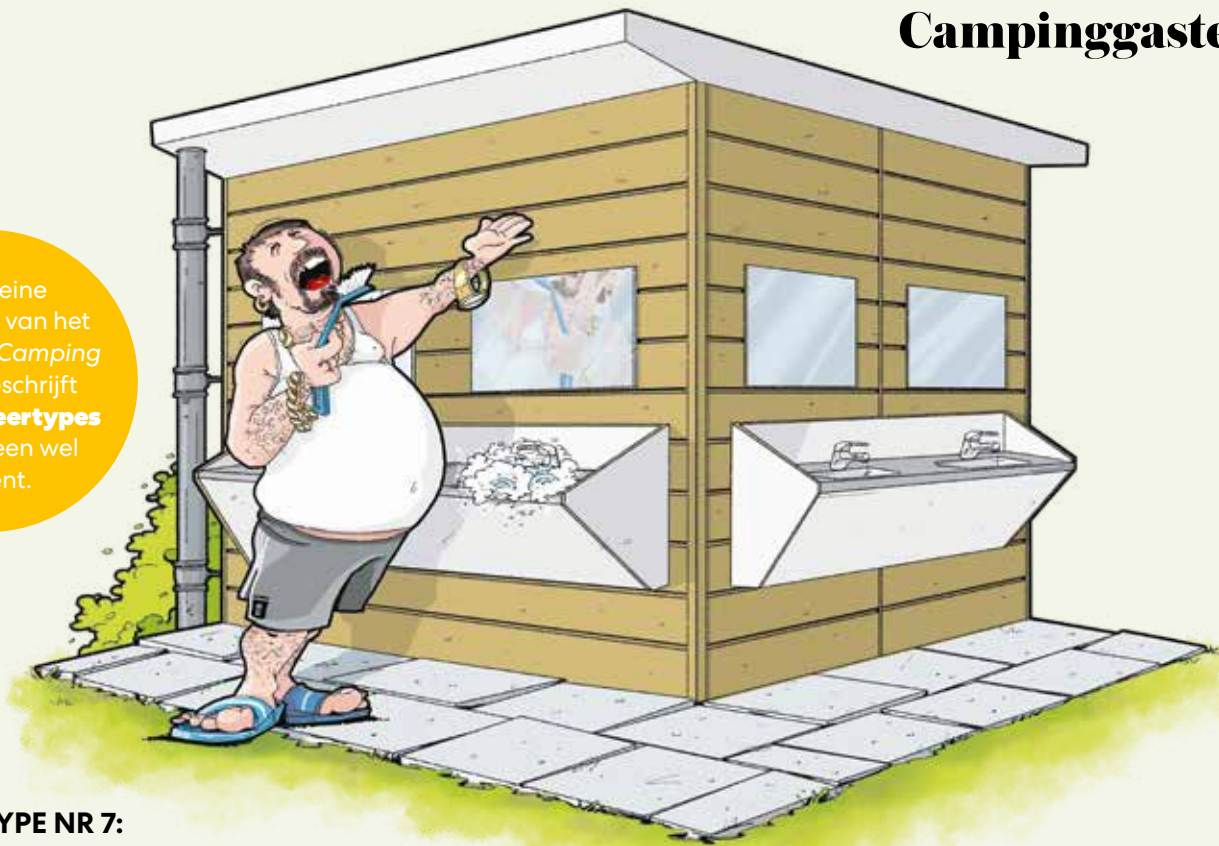


Marjoleine Tel, auteur van het boek *Meer Camping Geluk*, beschrijft **acht kampeertypes** die iedereen wel herkent.



## KAMPEERTYPE NR 7:

# Gehuidsman Richard

*p een vrijdag in de kroeg / Ergens in Amsterdam / Zat aan de bar met een glas een oude wijze man / Hij zei dat die nog maar een paar dagen had / Dus pak het leven, pak alles en ga er mee op pad...*

En voor je het weet, sta je links en rechts ingeklemd tussen stapels vettige barbecue-vaat luidkeels *Leef, alsof het je laatste dag* is mee te zingen bij de afwasruimte. Gezellig! Bij je lastminute boeking op camping Maashoeve heb je er nog zoveel mogelijk op gelet dat je niet te ver van het sanitair zit en niet te dicht bij het vermaak. Op vakantie hoop je een paar weken te kunnen ontsnappen aan de hectiek van het inmiddels dagelijks thuiswerkleven. Geen blad-blazer, feestje of verbouwing van de burens, maar fluitende vogels en kabbelende praatje-pot gesprekken. Die vredige campinggeluiden zijn als balsem voor de gestreste ziel. Je had even niet op Richard gerekend. Richard is een liefhebber van het levenslied. Hij gaat nergens heen zonder zijn bluetooth speaker. *Leef, alsof het nooit echt af is. Leef, pak alles wat je kan*, klinkt 's morgens

vroeg al vanuit zijn caravan. Zijn gezin weet niet beter en jij nu ook. Plotseling sterft het geluid weg. Richard gaat fietsen met zijn campingmaten. Je hoort hem alweer voordat hij terug is, want Richard maakt ook zelf graag geluid. Hij heeft een stem als een klok en zet hem in waar hij maar nodig is. Binnen een paar dagen ben je al aardig op de hoogte van het wel en wee van jullie achterburen. Je probeert je ervoor af te sluiten maar dat is onmogelijk. Daarom kies je voor een betere strategie. Je luistert af en vermaakt je met alle informatie.

“Mogge!” zwaai je naar Richard, in de wetenschap dat hij zijn vrouw vanochtend niet tot een zondagwip kon overhalen. “Veel plezier,” roep je als Richard achter zijn maten aanfiets, gefrustreerd omdat

**‘Hij heeft een stem als een klok en zet ‘m in waar hij maar nodig is’**

hij ze door de extra corona-kilo's niet goed meer kan bijhouden, maar het toch zeker verdomt te vragen of ze op zijn minst een beetje rekening met hem kunnen houden. 's Ochtends na de koffie neem je een loopje naar het oude sanitairblok verderop. Het is er meestal verlaten zodat je op je gemak je grote boodschap kunt doen. Wat hoor je nu vanachter de deur met het mannetje voorop? Vals geneurie vliegt met een door-dringende geur mee onder de wc-deur door. “Shit, papier op. O nee, hier staat nog een rol.” Het geneurie begint weer, naast je begint een nieuwkomer nadrukkelijk te kuchen.

“Buurvrouw!” Richard verlaat het toilet, oortjes in zijn oren, mobiel in zijn broekzak. Ernaast vliegt de deur met 't vrouwtje erop open. Je duikt het hokje in en hoort Richard buiten vrolijk verder hummen terwijl hij zijn handen wast. *Ga... Pak alles wat je kan. En leef! Zo'n gezelligerd kun je zijn muzikje toch niet misgunnen?* Gelukkig is-ie aan het eind van een lange campingdag afgeleefd. En hoor je achter je alleen nog maar het oorverdovende gezoem van de airco op zijn caravandak. ●